

Rozpocząć od nowa

126

44

Kolekcja

Pewien kolekcjoner posiadał znaczną kolekcję znaczków. Był bardzo dumny ze swoich zbiorów. Każdy znaczek miał swoje miejsce w klaserze. Pewnego dnia, gdy człowiek ten sięgał z górnej półki klaser z najcenniejszymi okazami, zachwiał się i wszystkie znaczki wypadły na podłogę. Był załamany. Musiał na nowo ułożyć całą kolekcję. Na początku był zniechęcony i nie wierzył, że uda mu się ją właściwie odtworzyć. Jednak powoli, cierpliwie zaczął układać od nowa swoje zbiory. Efekt jego pracy był zaskakujący. Zobaczył swoją kolekcję w innym świetle.

Rekolekcje

Nasze życie możemy czasami porównać do rozsypanej kolekcji znaczków. Bywa ono nieuporządkowane, nie tworzy pięknej całości. Chcielibyśmy coś w nim zmienić, ale tłumaczymy się brakiem czasu i rozlicznymi zajęciami. Czasami nawet zaczynamy układanie od nowa, porządkujemy swoje wnętrze, ale nie kończymy, przekonując samych siebie, że widocznie taki jest nasz styl życia. Pragniemy być lepsi, wierni temu, co już tyle razy postanawialiśmy, lecz zawsze znajdzie się jakieś „ale” i nic się nie zmienia.

W okresie Wielkiego Postu przeżywamy wydarzenie, które pozwala nam zatrzymać się na chwilę, aby spojrzeć na rozsypane elementy naszej codzienności. Rekolekcje to właśnie czas układania ich na nowo; to spojrzenie od nowa w głąb serca człowieka. Odnajdywania tego, co cenne i piękne.

Nagrodzona wytrwałość

W Jerozolimie zaś jest przy Owczej Bramie sadzawka, nazwana po hebrajsku Betesda, mająca pięć krużganków. Leżało w nich mnóstwo chorych: niewidomych, chromych, sparaliżowanych. Znajdował się tam pewien człowiek, który już od lat trzydziestu ośmiu cierpiał na swoją chorobę. Gdy Jezus ujrzał go leżącego i poznał, że czeka już dłuższy czas, rzekł do niego: «Czy chcesz wyzdrowieć?». Odpowiedział Mu chory: «Panie, nie mam człowieka, aby mnie wprowadził do sadzawki, gdy nastąpi poruszenie wody. W czasie kiedy ja dochodzę, inny wstępuje przede mną». Rzekł do niego Jezus: «Wstań, weź swoje nosze i chodź!». Natychmiast wyzdrowiał ów człowiek, wziął swoje nosze i chodził. J 5, 1-16

Chrystus obdarowuje nas swoją mocą

Cieężko chory, samotny człowiek bardzo pragnął rozpocząć nowe życie, życie w zdrowiu. Przez 38 lat czekał na cud uzdrowienia. Aby to się dokonało, potrzebował pomocy, bo o własnych siłach nie był w stanie dotrzeć do sadzawki w odpowiednim momencie. Jego trud, wytrwałość i cierpliwość zostały nagrodzone. Jezus uzdrowił go, odmienił jego los. Człowiek ów rozpoczął nowe życie, bo wierzył, że jest to możliwe, ufał Bogu.

Nie jest łatwo rozpocząć wszystko od nowa. Cud zmiany życia także od nas wymaga wytrwałości i cierpliwości. Wymaga trudu walki z naszymi grzechami i słabościami. Wymaga wysiłku podnoszenia się z kolejnych upadków. Jest mozolną wędrówką do wyznaczonego celu. Jezus dostrzega nasze starania i wytrwałość i przychodzi nam z pomocą. On pomaga nam wstać, gdy upadamy. On obdarowuje swoją mocą. On „przwraca do życia to, co przedtem było umarłe, a wady przemienia w cnoty”^{*}.

^{*} F. F. Carvajal, *Rozmowy z Bogiem*, Ząbki 1999.

Zaprosić Boga do swojej codzienności

Pomocą w rozpoczęciu wszystkiego od nowa, w podjęciu pracy nad sobą, są rekolekcje. Nauki rekolekcyjne ukazują nam, jak powinno wyglądać chrześcijańskie życie i jak zaprosić Boga do swojej codzienności. To podczas ich trwania można podjąć ważne decyzje dotyczące przyszłości, ustalić konkretne postanowienia, które będziemy konsekwentnie, cierpliwie realizowali.

By dobrze przeżyć rekolekcje, należy prawdziwie otworzyć swoje serce na działanie Boga. W skupieniu i wysłuchaniu wsłuchać się w Jego słowo i przyjąć je z pokorą. Zapewne Boże słowa obudzą w nas pokłady szczerego żalu za tak liczne niewierności i potrzebę przystąpienia do sakramentu pojednania i pokuty.

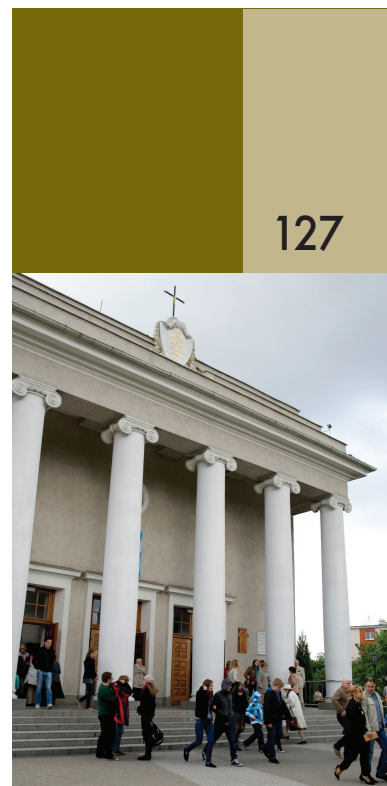
Plan działania na przyszłość

Po dobrze przeżytych rekolekcjach jesteśmy gotowi do tego, by z rozsądkiem i prawdziwą radością iść przez życie. Nie zawsze będzie nam łatwo dawać świadectwo o naszej przynależności do grona uczniów Jezusa, ale na pewno będziemy silniejsi i bogatsi o nadzieję.

Dobre postanowienia są tylko dla odważnych, wytrwałych. Bóg nas wspiera w naszych działaniach i dlatego możemy za Świętym Pawłem powiedzieć: „Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia” (Flp 4, 13).

Sam Bóg podtrzymuje naszą wierność i jest wyrozumiały wobec ludzkich słabości, wad i pomyłek. Bogu podoba się bardziej ciągły wysiłek aniżeli chwilowy sukces.

Układajmy nasze życie tak, aby tworzyło piękną i wartościową „kolekcję człowieczeństwa”.

127

WAŻNE JEST WNĘTRZE CZŁOWIEKA,
TO, BY BYĆ CZŁOWIEKIEM DLA INNYCH.
GDY SIĘ ODMIENI WNĘTRZE CZŁOWIEKA,
ZMIENI SIĘ WSZYSTKO, CAŁY ŚWIAT.
ZŁA NIE MOŻNA PRZEZ ZŁO NAPRAWIĆ.

CIEMNOŚCI NIE MOŻNA
PRZEZ CIEMNOŚĆ PRZEPĘDZIĆ.
POTRAFI TO JEDYNNIE ŚWIATŁO.
NIENAWIŚCI NIE MOŻNA ULECZYĆ
NIENAWIŚCIĄ.

TO MOŻE JEDYNNIE MIŁOŚĆ.

Phil Bosmans

P. Bosmans, *Słoneczne promyki serca*, Warszawa 1998, s. 26.

*Ciągle zaczynam od nowa,
choć czasem w drodze upadam,
wciąż jednak słyszę te słowa:
kochać to znaczy powstawać.*

Cyt. za: Abba — Ojciec, oprac. ks. H. Chamski, Płock 2009, s. 892.

ZASTANÓW SIĘ
Na czym polega rozpoczynanie życia od nowa?

Jaką rolę w codzienności ucznia Chrystusa mogą odegrać dobrze przeżyte rekolekcje?

